

Det har imidlertid vist sig, at der i et ikke helt ubetydeligt omfang findes *arealer, der er blevet disponeret for bymæssig bebyggelse under anvendelse af en anden formel fremgangsmåde end ved fastlæggelse i en byudviklingsplan, bygningsvedtægt eller byplanvedtægt, og som derfor ikke er blevet byzone* umiddelbart ved by- og landzonelovens ikrafttræden pr. 1. januar 1970.

Som et eksempel på tilfælde som de omtalte skal nævnes arealer i en byudviklingsplans yderzone, hvor byudviklingsudvalget før den 1. januar 1970 har meddelt dispensation til arealets anvendelse til bymæssig bebyggelse, men hvor arealet ikke er blevet overført til inderzone ved en ændring af byudviklingsplanen.

Som et andet eksempel kan nævnes endnu landbrugsdrevne arealer i landzone, på hvilke der med kommunalbestyrelsens godkendelse før den 1. januar 1970 er tinglyst en deklaration med bebyggelsesregulerende bestemmelser.

Forhold som de nævnte kan også foreligge i relation til sommerhusområder og kolonihavearealer.

De måder, hvorpå arealer kan være disponeret for bymæssig bebyggelse eller sommerhusbebyggelse af vedkommende offentlige myndighed, er mangfoldige og lader sig ikke beskrive med tilstrækkelig nøjagtighed i en lovbestemmelse. Der findes også forskellige grader af sikkerhed for en senere formel gennemførelse af sådanne dispositioner. Det overlades derfor efter loven til afgørelse i hvert enkelt tilfælde, om der på grundlag af en ansøgning fra vedkommende ejer bør træffes beslutning om, at frigørelsesafgiftsloven ikke skal finde anvendelse på arealet. En sådan beslutning medfører, at ejerne vil være undergivet de almindelige regler om, at der ved afståelse af fast ejendom skal svares almindelig eller særlig indkomstskat af den opnåede for tjeneste.

Det overlades det i byplanlovens § 4 omhandlede byplan-nævn at træffe administrativt endelig afgørelse af, om frigørelsesafgiftsloven skal finde anvendelse i tilfælde som de omhandlede. Det vil derimod ligge uden for byplannævnets kompetence at tage stilling til tvivlsspørgsmål, der i øvrigt måtte opstå vedrørende lovens anvendelse. Det forudsættes, at byplannævnets